

"Van cupcakes tot rondos etc. (deel 4)"

Van cupcakes tot rondos, van rondos naar gevulde koeken via slagroomschuitjes naar neger zoenen...
(deel 4)

Met z'n tweeën is de afwas voor veertien huisgenoten zo gefikst, maar alleen gaat er toch aardig wat tijd in zitten. Gewoon verstand op nul en blik op oneindig onder het zingen van;

“Ik bouw mij een geestlijke woning,
een woning van strooi en van hout,
dat is dan mijn uiteindelijke bekroning,
een pizza met peper en zout”..

Intussen kwamen één voor één de kinderen weer thuis en was het tijd voor wat drinken, een theelepel siroop met een ahve liter water, zo hield je het jongvolk tevreden en er onder, een snoepje, een praatje voor de vaak, JanMaarten naar blokfluitles sturen met zijn plestik fluit van de Kringloop, Koos naar gitaarles bij meneer Fonske de Ruddere , Kaatje naar ukelele les, Fons naar catechesatie bij dominee Dingemane en in Holland verdwaalde halve Belg die als bekeerde roetmop uit Afrika met een verblijfsvergunning het evangelie huis aan huis slijt, kwam ook nog een paar euri halen om leeftocht bij de Aldi in te kunnen slaan, daarna moest en zou ik de Elisabethbode doorploegen, en een zwaar beduimelde afleveringeng uit 1948 van “Opwaartse Wegen Zo kom je er wel” nog eens raad plegen enzovoorts.

Normaal gesproken begin ik tegen 3 uur al met koken in mijn gaarkeuken waar de gamellen dan zijn schoongeschrobd met puimsteen en staalborstel want er koekt wat aan in een groot gristelijk gezin, want we eten om kwart over 6 precies. Geen minuut eerder, maar ook geen minuut later, want Hendrick kan in zijn eentje al heel wat verstouwen en als het goed gemaakt heeft lat hij onveranderlijk eerst een boer, die hij afvlakt door met de platte geopende rechterhand op zijn pens te slaan, want zijn godje is nog altijd zijn buik en daarna een roffelende scheet als dank voor het aangenaam verpozen, waarbij hij elke keer weer vantevoren zegt: trek eens even aan mijn pink, dan zal je nog eens wat beleven!

Hendrick heeft toch zo'n gevoel voor humor!

Vandaag moest het dan toch maar eens anders voor de afwisseling om de gebruikelijke routine te doorbreken.

Ik moest en zou om 5 uur klaar zijn, dus het was haast je rep je in mijn geruite blauwe keuken schort!

JanMaarten had een proefles blokfluit-spelen op een gristelijke muziekschool in Schubbekut tennijeveen naast de School met den Bijbel “De Kwel” en die begon om half 6. Als hij het menuet van Mozart met zijn vriend zou kunnen fluiten kon hij worden opgenomen in de Gristelijke Zang- en Blaaskapel van ons dorp om op de kornet te leren blazen, alhoewel hij veel liever de grote trom wilde omdat het hem dat aan Wim Sonneveld deed denken.

Aangezien Meta pas om 5 uur thuiskwam uit school kon ze onmogelijk op de fiets door het donker.

Ik zou haar rijden met mijn fiets dan kon zij achterop.

Ik braadde schouderlapjes in plaats van de kibbeling of het draadjesvlees, schilde en kookte een mud aardappels, sneed een twaalf kilootjes snijbonen in ruiten en kookte ook nog snel een enorme pan appelmoes.

Mét een kweeper die ik van de domineesvrouw had gekregen. Een gul gebaar. Zo gauw gaf ze niet iets weg.

Rappie, rappie met mijn appelflappie en ASAP (afkorting As Soon As Possible) dekte ik de ta fel en precies op tijd stapten JanMaarten en ik op de opoe fiets .

Ik had de kinderen instructie gegeven, dat papa, als hij thuiskwam, even nog tien conserven blikken bruine bonen erbij moest opwarmen en dat ze maar gewoon om kwart over 6 moesten gaan eten ook al waren wij nog niet thuis, want zo'n blokfluit sessie kon behoorlijk uitlopen vooral als de jury zich er overheen boog.

Ouderling Fijnvandraad was zelf een begaafde alt blokfluitist waar hij nog een prijs mee had gewonnen op het plaatselijke blokfluit festival hier in het dorp dat toen in de kerk is gehouden bij een braderie. Dat is nog in de Schubbekuttenveense Koerier gekomen met foto waar je ouderling Fijnvandraad nauwelijks op kon herkennen.

Op deze avond gaan er namelijk 5 kinderen ook naar catechisatie voor oudere kinderen, nee. Niet bij dominee Dingemanse maar bij dominee Snijdoodt wantw at die zegt dat snijdt pas echt van dik hout zaagt men ruwe planken zonder wanklanken en die moesten daarom op tijd klaarstaan, fris gewassen met hun bolle toeten en achterover gekamd haar dat met brillcream goed aan de schedel vast geplakt zat..

Ik was vol verwachting over de blokfluitproef en gelukkig bleek die verwachting dan ook uit te komen. De bejaarde blokfluitlerares -zeg maaar tante Els hoor- komt uit het Lisdodde kwartier naast de gashouder, was ondnaks haar zwaar brillende voorkomen met een bril geen gezicht anno nu in haar spijkerstof jasje van de Wibra aardig, bekwaam en voortvarend, maar toch ook aan de andere kant heel streng.

(wordt vervolgd)

© november 2013, fredvanderwal, BasicPublishing.nl